

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Joi si Dumineca.
Prețul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anulu **XLI**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 25.

Joi, 30 Martiu | 11 Apriliu

1878.

Conflictulu russo-romanu.

Brasiovu, 10 Apriliu 1878.

Neintielegerile intre miculu statu romanu si Russi'a au ajunsu la culme. Lumea europeana nu scie ce se admire mai multu, eroismulu documentatu de catra armat'a romana pe campulu de lupta seu curagiulu, cu care romanii 'si apera drepturile si esistenti'a amenintiata. Romanii protesteza cu voce tare inaintea Europei contra stipulatiuniloru tractatului dela San Stefano, ce-o atingu si in aceea 'si mesura, in care opozitiunea guvernului romanu devine mai mare, cresce si mani'a rusiloru.

Russii sunt cu atatu mai inversiunati asupra romaniloru, cu catu in orb'a loru trufia ei au crediutu, ca acesti'a de frica voru primi totu ce le voru dá si se voru tiené fericiti a luá in schimbulu Basarabiei, Dobrogia. Marea imperatia rusesca nu s'a asteptatu niciodata la o resistentia atatu de energica din partea romaniloru. Unu micu statu, care dupa parerea ce domnesce in cercurile din Petersburg a traitu si traiesce numai din grati'a colossului nordicu, se aiba curagiulu a se opune vointiei esprese a puterniculu Tiaru! Acést'a este nemaipomenitu in istori'a mariloru domnitori ai tuturor Russieloru. Fara a intrebá de sunt in dreptu seu nu, russii combatu pe romani din simplulu motivu, ca cutéza a face opozitiune Tiarului si guvernului seu. Acést'a privesce Romanii inca de acuma cá pe unu statu vasallu, a caruia guvernulu trebuie se asculte de poruncile ce-i vinu dela St.-Petersburg.

Numai astfelu s'ar poté esplicá straneulu limbagi, cu care s'a adresatu principele Gorciacoff catra represintantele Romaniei la curtea dela St. Petersburg. Dér' nici Turci'a nu ar' fi fostu capabila de atata brutalitate fačia de vasallii sei, cata a documentat'o cancelariulu rusescu in conversatiunea s'a cu agintele romanu fačia de Romanii. „Déca nu ve 'ti cede, ve vomu luá Basarabi'a cu puterea“ si „imperatulu s'a maniatu pe voi si ve dice prin mine, ca déca veti protestá contra articolului VIII va ocupá tier'a si va desarmá armat'a romana“, apoi „nu voimu se avemu de a face cu voi mai multu nimicu“ — aceste amenintiarile adresate guvernului unui statu, cu care Russi'a a fostu aliata si caruia are se-i multiamésca, ca ostirile rusesce nu au fostu nimicite de armat'a lui Osman-pasi'a, sunt unice in felulu lor si documentéza in modu eclatantu parintescile intentiuni ce le are Russi'a pentru poporul romanu dela Dunare!

„Romanii ne sta in cale, de cate-ori voimu se trecemu in Turci'a, acést'a nu-o mai potemu suferi trebuie se avemu unu drumu permanentu prin tier'a“ dise unu diplomatu rusescu inca inainte de declararea resbelului. Cuvintele lui erau acompaniate de unu gestu, prin care voiea se dica, ca la casu de trebuintia russii voru intrebuintiá si forti'a. Óre se fi ajunsu acuma in adeveru lucrulu pana la atatu?

Din norocire Russi'a cu tóte victoriele sale inca nu este astadi singur'a stapanu in Europ'a. Mai sunt si alte puteri mari, cari mai au se vorbeasca unu cuventu si in cestiunea Basarabiei si in privinti'a punctului VIII alu tractatului de pace si cari nu voru suferi, cá Russi'a se calce in picóre drepturile suverane ale poporului romanu. Atitudinea romaniloru a insuflatu respectu si incredere intregi Europe si déca este se judecamu dupa opiniunea pressei, atunci tóte puterile mari afara de Russi'a sunt aplecate a spriginí caus'a drépta a Romaniei.

Mai bine inse nu poté apera nimenea dreptulu Romaniei, cá cumu 'lu apera insusi guvernulu romanu, tier'a intréga si Domnitoriulu ei. Candu a auditu principele Carolu de amenintiarile lui Gorciacoff, a disu catra consululu rusescu:

„Spunei principelui Gorciacoff, ca armat'a romana poté si sdrobíta, pana voiu trai eu inse nu va fi desarmata“.

Cuvintele aceste esprima unu curagiu, o mandria si o barbatia démna de urmasiulu lui Stefanu si Mihaiu, démna de unu principe din gloriós'a casa Hohenzollern, ele sunt unu documentu mai multu pentru increderea ce-o are principele-domnitoriu in missiunea cea inalta a poporului romanu, in spriginulu ce acést'a cu dreptu 'lu poté asteptá dela puterile europene. Este prea naturalu, ca atitudinea adeveratu princiaru a domnitoriulu Carolu a trebuitu se produca celu mai viu entusiasmu in tier'a si in armata. Densulu a vorbitu, — a vorbitu in consciinti'a dreptului neperitoriu alu Romaniei si pentru aceea puçinele sale cuvinte au resunatu c'unu echo puternicu in tóta Europ'a.

Cuteza-va Russi'a in faci'a simpatieloru ce le arata tóta Europ'a pentru mic'a Romania a realisé amenintiarile sale? In casu, candu brutalitatea russa ar' merge pana a intrebuintiá in adeveru forti'a contra Romaniei, trebuie se ne asteptamu dupa declaratiunea de mai susu a Domnitoriulu la o resistentia energica a armatei romane. Din acést'a inse s'ar' nasce de siguru unu resbelu europeanu, pentru-ca nici Angli'a, nici Austro-Ungari'a n'ar' poté suferi o asemenea violare de dreptu, o astfelu de tractare perfida a unui micu, dér' bravu aliatu, cumu a fostu statulu romanu Russiei. Tóte celelalte puteri cu Germani'a in frunte ar' trebui se protesteze contra actului de putere rusescu si situatiunea s'ar' poté schimbá fórte iute si cu totulu in defavorulu Russiei. Pentru aceea credemu, ca principele Gorciacoff se va gandi de trei ori inainte de a se decide a traduce in fapta vreun'a din amenintiarile adresate guvernului romanu.

Amenintiarile Russiei.

O depesia a ambasadorului anglésu dela Vien'a Sir Elliot dela 1 Apriliu adresata lordului Derby impartasiesce acestuia o depesia a lui Cogalniceanu catra agentulu Romaniei la Vien'a Balaceanu, care dice, ca la dorinti'a espressa a lui Cogalniceanu agentulu romanu dela Petersburg gener. Ghic'a a avutu o convorbire cu principele Gorciacoff asupra cestiunei basarabiene si a intentiuniloru Russiei. Gorciacoff dise ca cu tóte strigatele romaniloru in laintru cá si in afara, decisiunea Russiei este irrevocabila. Elu nu ar' aduce cestiunea inaintea congressului, fiindu-ca acést'a ar' fi o ofensa pentru imperatulu: déca o alta putere ar' voi acést'a, Russi'a n'ar' consimti; Russi'a voiesce se trateze cu romanii singuri despre acést'a cestiune si déca nu va poté se ne face se cedamu ne va luá Basarabi'a cu puterea si déca romanii ar' voi se se opuna cu armele, acést'a ar' fi fatalu pentru ei. Cu tóte aceste amenintiarile, asia finesce depesi'a lui Cogalniceanu, persistemu in a refusá ori-ce negociatiune asupra Basarabiei si a nu cede.

O alta depesia a lui Elliot catra lordulu Salisbury dela 3 Aprile comunica urmatórea depesia a agentului romanu dela St. Petersburg: Adi dimineatia m'a inviatu principele Gorciacoff la sine si 'mi-a adresatu urmatórea intrebare: „Este adeveratu, ca guvernulu D-Vóstre voiesce se protesteze contra articolului VIII alu tractatului dela San Stefano, care autoriséza sustinerea comunicarei armatei din Bulgari'a cu Russi'a? Imperatulu — dise elu apoi, — care fara de aceea este superatu pe D-Vóstre pentru atitudinea ce-o observati in privinti'a Basarabiei, ar' perde

patientii'a, déca ati face unu asemenea protestu; Maiestatea Sa mi-a demandatu a ve spune dreptu incunosciintiare pentru guvernulu D-Vóstre, ca in casu, candu ati avé intentiunea a protestá contra articolului VIII si a ve oppune, va dá ordinu de a ocupá Romania si de a desarmá armat'a romana.

La observatiunea mea (a lui Ghic'a), ca Russi'a ar' trebui se se intieléga cu Romanii si nu cu Turci'a asupra trecerei trneloru sale, dise principele Gorciacoff: In urm'a atitudinei ce pastrati nu voimu se mai avemu de a face nimicu cu D-Vóstra; ajunge se sciti, ca noi staruimu cu totu adinsulu cá se avemu libera trecerea prin tier'a D-Vóstre; inscintiati guvernulu D-Vóstre despre declaratiunea imperatului; guvernulu D-Vóstre trebuie se se esprime categoricu, de are seu nu intentiunea a face opozitiune, a protesta contra dreptului ce ni'lu rezervamu in articolulu VIII.

La missiunea dlui Bratianu.

Cu missiunea ministrului-presiedinte Bratianu la Vien'a s'a ocupatu tóta press'a austro-ungara si cea esterna. Opiniunile sunt diferite. Unii dicu, ca missiunea a succésu, altii sustienu contrariulu. Intre cesti din urma e a se numerá si corespondentulu din Vien'a a lui „National-Ztg.“ care scrie, ca in cestiunea Basarabiei d. Bratianu nu a reusitu. Elu mai adauge inca, ca cestiunea acést'a poté fi resolvata printr'unu faptu complinitu alu Russiei (adeca prin ocuparea Basarabiei de catra russii.) Cei mai multi sustienu, ca incatu pentru art. VIII alu tractatului de pace cabinetulu austriacu va stá pe partea Romaniei. Unu corespondentu a lui „Extrablatt“ din Vien'a scrie, ca ar' fi fostu primitu de dlu Bratianu si ca acést'a i-ar' fi respunsu la intrebarea, ca cumu l'a primitu cout. Andrásy: „Eu credu, ca d. Andrásy are prejudetiele conatiunaliloru sei, cari nu judece dreptu despre Romanii; dér' elu e omu dreptu si desi e preocupatu totu va recunósce, ca caus'a nóstra este justa. Maghiarii credu, ca noi amu avé unele aspiratiuni la Ungari'a. Ar' fi inse o copilaria a crede, ca ne-amu fi potutu gandi vreodata la aceea, ca vomu fi in stare a trunchiá vreodata acestu regatu puternicu.“ — Foile germane oficióse si neoficióse din Vien'a vorbescu fórte bine despre Bratianu si missiunea lui. Acuma nu mai sunt in dubiu despre aceea, ca ministrulu-presiedinte romanu nu e panslavistu. Observamu in fine, ca intre altii au mai visitatu d. Bratianu si pe archiducele Rainer si pe cavalerulu de Schmerling si a convorbitu mai cu toti ambasadorii mariloru puteri din Vien'a cu deosebire cu celu italianu contele de Robillant.

Revista diuaristica.

Sub titlulu „Brutalisarea Romaniei“ publica „Neues Pester Journal“ dela 6 Apr. unu articulu de fondu remarcabilu, din care estragemu urmatóriele:

„Lovituri de cnuta cu vorb'a“ (gesprochene Knutenhiebe) acést'a — dice „N. P. J.“ — e singurulu caracteristicu alu cuvintelor ce le-a adresatu, dupa cumu ne spune Cartea venata anglésa, Gorciacoff agentului romanu gener. Ghic'a. In istoria nu s'a mai pomenitu o asemenea misieli si brutalitate fačia c'unu aliatu. Napoleonu I si Bismarck, cari au fostu destulu de duri si nemilosí, nu s'au adresatu niciodata catra inimicii lor in astu modu cu pumnulu, cumu a facutu Russi'a fačia de unu statu si de unu poporu, alu carui'a ajutoriu l'a fostu cersitu plangundu, candu armatele sale erau nimicite in Europ'a si Asi'a

de catra glótele turcesci si a carui'a integritate teritoriala s'a legatu prin tractate solemnele a-o aperá. Limbajiulu cancelariului russescu coresponde celui'a a lu foiloru russesci, cari acuma vorbesce numai de „ingamfatiei descendenti ai coloniei de osanditi romani, asiediati in Dacia“ si de necesitatea anecsiunii principatelor. In peptulu fiacaruia, care mai are unu simtiu de dreptate, ferbe mani'a asupra bestialitatii moscovite si a despotismului, care prin spoliarea si insultarea aliatalui ne face se prevedem ce sórte pregatesce contrariloru sei.“

„Nu avemu alte simphii pentru romani de catu acele ce le datoiescu cetetianii unui statu liberu celoru scurtati in dreptulu lor, celoru asupriti si spoliatu. Simphii speciale pentru fantastii si agitarii dacoromani, cari guvernéza astadi in principate marturisimu, ca nu avemu. Remane inse cu tóte aceste adeveru, ca Russi'a planuiesce din motive curatu dinastice o nedreptate infama si ca Romani'a, prin aceea, ca si apera cu energia dreptulu seu naturalu si integritatea s'a, se pune cá unu zidu aperiatoriu inaintea interesselor Austro-Ungariei si ca fiacare ruptura ce se face in acestu zidu deschide unu drumu in anim'a tierii nóstre. Cu ura selbatica probá odinóra Palacky, ca poporulu ungaru desparte pe slavii de nordu de cei de sudu si este prin aceea pedecá cea mare a panslavismului. Poporulu romanu nulu numerá; intru aceea a inceputu se se intareasca si asia a primitu totu aceea 'si missiune istorica, care o au ungurii dela venirea lor in patria.*) Spre a ajunge la domni'a lumii Russi'a trebuie se calce in picóre aceste popóre unulu dupa altulu. Déca vomu lasá cá ea se brutalizeze si se russifice acuma pe romani, atunci curundu va veni rondulu si la aservirea si slavizarea Ungariei.“

„E dorerosu inse, ca politic'a vienesa 'si-a intorsu privirile cu totul spre partea vestica a peninsulei balcanice — fia ca a consimtitu la retrocesiunea Basarabiei inca in punctatiunile dela Reichsstadt, séu ca nu cunoşce adevérta cauza a nesucceselor din timpulu resbelului Crimeei, care a fostu numai nedecisiunea actiunei austriace. Dreptu, ca ar' fi indiferentu pentru noi, cine posede Basarabi'a, déca monarchi'a ar' fi renuntiatu la ori-ce influintia asupra Dunarei de josu, déca acestu fiuviu ar' fi in puterea russului. Dé'r' ar' fi o mare orbire a lasá, cá influinti'a nóstra la Dunare se fia paralisata de catra Russi'a. Monarchi'a dunareana nu póte se infloresca déca nu va domina tóta Dunarea; altfelu ar trebui se degenerize.“

„Pentru aceea pretinde esistenti'a monarchiei nóstre, ca ea se spriginésca prin fapte curagiulu suprindietoriu si vrednicu de laudatu, cu care Romani'a 'si apera teritoriulu si esistenti'a de statu contra rapacitatii russesci si contra planului de a-o ocupá in timpu de doui ani, spre a-i pregati discompunerea nationala si ingenunchiarea politica, se spriginésca acelu curagiu, care e rusinatoriu pentru reprezentantii marei poteri Austro-Ungari'a, care inca pana astadi nu s'au decisu a combate cu energia politic'a Russiei. Acést'a intrebuinti'za tóte mediulocele meschine spre a paralisá pe romani; lasa se sara rublele si vediendu, ca nu reusiesce, pune man'a pe sabia. Fara ajutoriulu Austro-Ungariei lupt'a desperata de aperare a romaniloru trebuie se amortiésca in cele din urma si este odata infranta puterea de resistentia a poporului vecinu, atunci Romani'a va cadé pentru totudeaun'a la picórele Tiarului.“

In fine dice, ca russii voieau se insiele pe romani cu Fata morgana a unui regatu romano-bulgaru si se vorbea de unu dreptu istoricu alu Romani'i asupra Bulgariei, der' acuma s'a intorsu fabul'a si foile russesci vorbescu de-o pretensiune bulgara, va se dica russesca asupra Romani'i si apoi inchiapie asia: „Anecsiunea Basarabiei va se fia preludiulu cutropirei intregii Romanie. Barbatii de statu vienesi sunt sedusi dela calea dreptului si a interesselor prin fantom'a unei Balcanie de vestu austriace (Westbalkanien) Dupa esemplulu de susu inse ar' poté se vina mane bosniacii se pretinda Croati'a, si serbii se pretinda Dalmati'a s. c. l. In Vien'a nu voiescu se scie de ceea ce ne invétia istori'a; potea-voru óre se tréca cu vederea ceea-ce ne arata presentulu?“

Diariulu berlinesu „Die Post“, care cá cele mai multe foi prussiane are simphii esprese pentru russi, a combatutu dilele trecute atitudinea Russiei in modu fórte decisu. Articululu a sur-

prinsu ca-ci se crede, ca esprima parerea cercurilor influente germane.

„Credeamu — dice „Post“ — ca Russi'a ajungundu la Constantinopolu va declará de vointi'a s'a nestremutabila, cá dominatiunea turcesca in Europ'a se se finésca, ca va lasá inse organizatiunea peninsulei balcanice cu totul in grigi'a unui congressu european, marginindu-se a pretinde pentru sene o despagubire de teritoriu in Asi'a. Lucrandu astfelu s'ar' fi tentionu in modu grandiosu de promisiunea data de imp. Alesandru, libertatea strimtoriloru marei (Dardanellorulu) ar' fi devis'a Europei, si tóte natiunile continentale ar' fi consimtitu la anecsiunile Russiei in Asi'a cu totu caracterulu amenintatoriu celu au pentru Angli'a. Vointi'a espressa a Russiei de a nu luá Constantinopolulu ar' fi schimbatu opiniunea publica in favorulu Russiei.“

Ce a facutu Russi'a in locu de acést'a? A cautatu se unésca cu ajutoriulu celui mai astutu diplomatu alu seu liberarea bulgariloru, sustienerea Turciei si crutiarea Austro-Ungariei; a cautatu se sustiena Turci'a, spre a domni in Constantinopolu; se elibere Bulgari'a spre a stringe in braçie Constantinopolulu; se concéda Austro-Ungariei o influintia aparenta pe partea vestica a peninsulei balcanice, spre a-o mulcomi si a-o invrajbi totodata cu Port'a. Nici nu e cu potintia se enumeramu tóte finetiile tractatului dela San-Stefano. Dé'r' acestu capu de opera de violencia se combate insusi prin esagerarile sale. Pe catu timpu Russi'a 'si insusiasá marele rol alu eliberarii chrestiniloru, amu sustienut'o, pe catu amu potutu, in opiniunea publica. Déca Russi'a ridica Turci'a sdrobotita in braçiele sale, 'si-o acopere cu mantau'a s'a, spre a domni asupra posesiunii sale si a tiené departata de ea lumea cealalta; déca elibera pe chrestini numai pe jumetate, cu scopu de a avé pretutindeni man'a in jocu, atunci potemu se intielegemu o asemenea politica dictata de interéssulu domnirii lumii, dé'r' nu potemu nicidecumu se-o sustienemu moralicesce. Uimite asupra cutediarei Russiei asteptamu se vedemu ce mesuri va luá, spre a 'si asigurá rezultatulu paci' dela San-Stefano.“

Cam totu in tonulu acést'a vorbesce si foi'a bismarckiana oficiós'a „Norddeutsche Allg. Ztg.“ din Berlinu. Intre altele dice: „Condiitiunile de pace dela San-Stefano abia ar' poté se insusile vreo ingrigire germaniloru, cá impartiali pentru interesele speciale germane. Germani'a póte se dorésca, cá statulu amicu vecinu se 'si asigure interesele sale in Orientu, dé'r' nu póte fi indiferenta, déca Russi'a se pune cu pretensiunile altoru state asemenea amice si vecine Germaniei, intr'o contradicere, care invólva pericolulu unui resbelu european; ca-ci Germani'a doresce pacea nu numai pentru sene, dé'r' si pentru celelalte state europene.“ Apoi dice, ca negociatori' pacei dela San-Stefano nu au sciutu se tiená mesur'a aceea a concessiuniloru, pe cari le-ar' fi potutu face puterile interessate la regularea Orientului, ca Russi'a numai cu pretiulu unui nou resbelu ar' poté se esecute pe deplinu punctele paci'. Ar' fi fostu bine, cá Russi'a se se fi intielesu cu celelalte poteri mai inainte, indata dupa caderea Plevnei; asemenea ar' fi fostu mai folositoriu situatiunei generale, déca Austro-Ungari'a 'si-ar' fi espusu condiitiunile claru inca inaintea caderii Plevnei. Cea mai mare greutate a situatiunei presente jace in faptululu, ca Russi'a acuma este formalu legata printr'unu actu solemnulu internationalu. Angli'a si Austro-Ungari'a recunosc, ca sunt de lipsa mari schimbari in Orientu. Si Russi'a voiesce o reforma totala, nu peirea Turciei. In principiu sunt dé'r' unite cele trei poteri si contradicerea vine numai de acolo, ca nu s'au intielesu la timpu asupra callorulu, pe cari tóte trei un'a lenga alt'a ar' fi potutu se ajunga la scopu. „Nordd. allg. Ztg.“ spera, ca avendu toti trebuintia de pace, acést'a va invinge in fine si diferentiile se voru aplaná.“

Diariulu „Londoner Journal“ scrie urmatóriele:

„Un'a dupa alt'a se succedu manifestatiunile energice ale guvernului romanu contra tractatului de pace dela San-Stefano, intru catu acést'a atinge interesele Romaniei. Si ca le atinge intr'unu gradu destulu de mare, ne arata in modu evidentu chiaru tractatulu insusi si mai alesu acea parte din elu, care are a face din Romani'a pe timpu de doui ani unu bulevardu sterpu alu Russiloru. Dlu Coganiceanu, cu energi'a s'a propria, a declarat in Camer'a deputatiloru, romani din 27 Martiu, ca Romani'a considera tractatulu dela San-Stefano de nulu si fora valóre, de vreme ce acést'a s'a in-

chiatu fora participarea guvernului romanu; acestu insemnatu barbaru de statu a declarat cu putere: „Protestamu si vomu protestá contr'a acestui tractatu si guvernulu nu va sacrificá nici unu singuru dreptu alu tierii“. De vreme ce aceste poternice cuvinte imple intrég'a tiera cu increderea cea mai mare catra guvernulu, apoi de siguru voru gasi ele si in tóta Europ'a ecoulu lor. Protestulu se face dinaintea intregii Europe si déca in dreptulu gintiloru forti'a brutala si impertinenti'a cínica nu au a deveni principiulu supremu, atunci trebeu cá protestulu Romaniei se nu remana nebagatu in séma. E intr'adeveru unu fenomenu fora esemplu in istori'a lumii, cá unu aliatu mai tare se vré numai se insiele pe celu mai slabu de tóte isbandile acestuia, castigate cu sangele celu mai scumpu, dé'r' chiaru si se'lu prade si se'lu ruineze.“

In acestu momentu participa in Angli'a toti si in modu insemnatu la sórtea Romaniei si déca guvernulu reginei (anglese) 'si intielege bine missiunea si déca elu nu vré se-si mai puna o coróna pe tampirea lui de pana acuma, ar' trebeu se sustiena dreptulu Romaniei cu tóta greutatea autoritatii sale. Romani'a sta pe radiemulu corectu alu protestului. Déca Angli'a 'lu va sustiené, apoi prin acést'a va aduce de siguru cestiuni la ordinea dilei, ce voru servi atatu interesselor Angliei catu si celoru ale Romaniei.“

† Dr. Ionu Lapedatu.

Numerulu nostru trecut se aflá sub pressa, candu primiramu doreros'a scire, ca stimatulu si iubitu nostru confrate professorele Dr. Ioanu Al. Lapedatu a incetatu din vieatia. Abia astadi voru aflá dé'r' cetitorii nostri despre mórtea lui. O scire atatu de intristatória, cá acést'a nu vine inse niciodata prea tardiu. Noi romanii din Austro-Ungari'a fara de aceea avemu prea puçine momente de bucuria in vieati'a nóstra nationala, ca-ci o perdere dupa alt'a încérca poporulu nostru. „Sermana natiune, ce ai pecatuitu tu, cá fi tei cei mai plini de sperantia se 'ti fia rapiti unulu dupa altulu?“ esclamá mai daunadile d. avocatulu N. Strevoiu la momentulu directorelui gimnasialu Dr. Ioanu Mesiota si eaca abia trecura doue luni si totu acela lasiu institutu perdú din nou una din puterile sale cele mai escolente in professorele Lapedatu. Abia de 33 ani acést'a parasi campulu unei activitati din cele mai nobile si folositóre spre a trece in sfer'a, unde încéta tóte luptele si suferintiele omenesce. Elu apartienea nu numai scólei, dé'r' si publiculu celui mare, cá unu neobositu luptatoriu pe campulu literariu-natiunalu.

I. Lapedatu nascutu in comun'a Glimbóca lenga Sibiu, a absolvatu in acést'a cetate studiile sale gimnasiale cu celu mai bunu succesu astfelu, ca la 1869 societatea „Transilvani'a“ din Bucuresci 'i conferi unu stipendiu de 200 galbini pe anu pentru continuarea studiiloru sale in strainatate. Elu merse apoi la universitatea din Parisu, acést'a inse fiindu inchisa pe timpulu resbelului franceso-germanu s'a stramatatu la universitatea din Bruxelles in Belgi'a, unde a obtienutu gradulu de doctoru in litere si in filosofia. Dupa terminarea studiiloru a venitu la Brasiovu la 1872 si a fostu alesu aci de professoru la gimnasiulu romanu. Inca in anulu acést'a a publicatu Lapedatu o mica collectiune de poesii ale sale parte mare scrise inca pe timpulu candu studiá, sub titululu „Incerari literarie“. Mai tardiu s'a distinsu cá colaboratoru la „Orientulu latinu“. In an. 1877 a publicatu o a dou'a brosiura „Asupra situatiunei“, care contine unu siru de articlii ai sei. In timpulu din urma a redigeatu foi'a beletristica-literara „Albin'a Carpatiloru“. Talentulu poeticu alu professorelui Lapedatu a datu pe terenulu beletristicii romane probele cele mai stralucite. In periodulu celu scurtu alu redactarii sale densulu 'si-a facutu unu nume frumosu la romani cá scriitoriu-beletristu si eramu indreptatiti a mai asteptá multu dela neobosit'a s'a diligentia. Unu stilu usioru, elegantu, impreunatu cu-o cugetare seriós'a cu multu simtiu si viua imaginatiune, éta caracteristiculu modulu seu de scriere.

Dr. Lapedatu lasá dupa sine pe iubita s'a soçia Amali'a nascuta Circ'a si doui copii mici orfani gemeni Ionu si Alesandru. Acesti'a remasera fora spriginu, ca-ci tatalu loru cu tóta diliginti'a s'a de feru nu a potutu agonisi atatu cá se le póta lasá o avere catu de mica. Sub asemeni impregiurari este fórte imbucuratoriu, ca colegii repausatului in semnu de recunoscintia catra densulu s'au decisu a aduce chiaru jertfe

*) „Nenes Pester Journal“ cunoşce prea puçinu istori'a poporului romanu, déca crede, ca missiunea acestuia s'a inceputu numai cu resbelulu de asta véra. R.

numai spre a face posibilă creșterea copiilor lui rămași orfani. Sperăm, ca toți cetățenii români de aici voru da concursul lor la acestu faptu nobilu filantropicu.

Se duse dér' inea unulu din pleiad'a mica a juniloru luptatori români pentru bine si frumos. Crud'a mórte 'lu rapi prea de timpuriu din mediuloculu nostru, memori'a lui va remané inse nestérta între noi!

Naseudu, in Martiu 1878.

Domnule Redactoru! Regretu fórte, ca alegerea funcțiuniloru comitatensi in comitatulu Bistriț'a-Naseudu indeplinita in 27 Dec. 1877 a trecut marginile unei simple comunicari si a datu ansa la corespondentie estinse pline de plangeri si invinuri. După modest'a -mi parere n'au fostu motive de plangeri si invinuri chiaru in diuarie, fiindu-ca principiulu de paritate cu privire la ocuparea funcțiuniloru, ce cadu sub alegere, primitu de români si de sasi, nu s'a vetematu, deorace la posturile rezervate romaniloru s'au alesu români, la cele rezervate sasiloru s'au alesu sasi. Regretu inse si mai tare, ca dlu advocatu Lic'a in corespondenti'a din Nr. 7 si 8 ai „Gazetei“ voindu, — dupa cumu afirma — a arată unele nealeveruri publicate de dlu Publiu in Nr. 2 alu „Gazetei“, nu numai ca însu-si nu cade in peccatulu, ce-lu imputá dlu Publiu si mistifica totulu, ci 'si tiene inea de o bravura nazionale, cá aparandu pe sasi si calificandu numai procederea s'a si a consociloru sei de corecta, se întunece reputatiunea inteligentiei române din Naseudu, se-i isbésca in fața faptele, pe cari nu le-a comis si se o dejosésca inaintea lumei. Arménulu Várady trebuieá se-si afle unu soțiu in dlu advocatu Lic'a, romanulu!

In interessulu adevărulu, cá unulu carele inea avui fericirea séu nefericirea de a negocia, cá incredințiatu din partea membriloru români din cerculu politicu alu Naseudulu cu sasi si asia cunoscu lucrulu de aprópe — me simtiu necesitatu a nu trece cu tacerea comunicari dlu Lic'a, ci ale reduce la adevărata loru valóre. O facu acést'a siguru din acelu motivu, cá publiculu romanu se-si póta castigá convingerea, intru catu suntu de a se considerá cele publicate de dlu Lic'a si intru catu este vinovata „clie'a Naseudeniloru.“ Te rogu deci, dle redactoru, se binevoiesci a primi urmatoriile siruri in pretiuit'a foia, ce redigi.

Inainte de tóte nu potu se nu-mi esprimu mirarea, ce m'a cuprinsu vedindu pe dlu Lic'a a pasi in publicitate, cá aperiatorulu corectei procederi a fratiloru sasi, chiaru dsa, carele s'a arátatu, cá unu mare contrariu alu „pactulu.“

Fostuam noi ceialalti membri români, cari participaseram la conferintiá, infruntati de catra dlu Lic'a de „gefangen von den Herren Sachsen“, fiindu-ca cutesesem a impartasi sasiloru dorintiele nóstre, resp. conditiunile, sub cari credeam a poté ajunge la o întielegere deplina si satisfactória. Datu-ni-s'a cu alta ocasiune gratiosulu complimentu „ihr seid mir zu leicht.“ Ei, intr'o epistola primita, cá respunsu la invitatiunea de a participá in Naseudu la o conferintiá a tuturor membriloru rom. se exprimá dlu Lic'a asia: ca afaceri advocatiali nu-i permitu a participá la conferinti'a cunoscuta in Naseudu, mai incolo ne impartasiesce, ca sasi nu vreu se scia de paritate, ci ei voru tiené tóte posturile de capetenia, ca elu, dlu Lic'a sub impregiurari de acestea nu pactéza cu sasi, -si face trebile sale si-i lasa se se organizeze cumu voru voi, apoi inchiaia: „Voi veti face cumu veti aflá mai bine.“ Asia vorbesce dlu Lic'a in epistola s'a, ér' in corespondenti'a sa din „Gazet'a“ Nr. 7 sustiene tare, ca la (acea) conferintiá membri români din celelalte cercuri nu au mersu, „pentruca cam prevedea, ce voiescu Naseudenii.“

Ce voieau „Naseudenii“? La aceea conferintiá tienuta la 2 Dec., — ce e dreptu, au participatu numai membri români din cerculu politicu alu „Naseudulu“ si unulu din cerculu Rocnei. Obiectele consultariiloru au fostu: a) comunicarea unei epistole venite dela presiedintele conferintiiei tienute de sasi in Bistritia, din care cunoscesem, cari posturi voiescu sasi a le avé dinsii; b) propunerea redicata la decisiune „de a intra in tractarea unei cointielegeri cu sasi“, de cumva se voru acomodá drepteloru nosteru pretensiuni. Es-misiloru din acést'a conferintiá a „Naseudeniloru“ dimpreuna cu d. d. Lic'a si Vrasmasiu li-a si succesu a realisá deplinu dorintiele romaniloru. — Asia dlu Lic'a in epistola s'a „nu pactéza -si face trebile sale“ etc., mai tardiu inse participa la conferinti'a de întielegere cu fratii sasi si primesce „pactulu.“ — Premitiendu aceste trecu la demon-

strarea unoru afirmatiuni neadeverate ale dlu adv. Lic'a, de cari crediu de cuviintia a se folosi spre a isbi in fața pe „Naseudenii.“

1. Nu este adevératu, ca in conferintiile nóstre cu fratii sasi n'ar' fi fostu vorb'á despre modulu desemnari persóneloru la posturile menite pentru români si pentru sasi. Sa disu chiaru de catra acea persóna pretiuita, carea a initiatu întielegerea: „Wenn die Herrn Sachsen und die Herrn Romänen einmal einig sind betreff der Stellen, . . . dann werden Sie in Ihren Conferenzen Ihre Candidaten aufstellen, diese gegenseitig sich bekannt machen und gegenseitig wählen.“ Asia au urmatu „Naseudenii.“ Noi ne-amu desemniatu persónele nóstre pentru funcțiunile lasate romaniloru, pe cari persóne le-au primitu — afara de doue — toti membrii români. Amu comunicatu apoi sasiloru list'a nóstra adeca a „Naseudeniloru“ comunicandu-ne si acestia persónele pentru funcțiunile menite pentru densii. Deci

2. este neadeverata afirmatiunea dlu Lic'a, ca nu „români“ cu sasi, ci „Naseudenii“ cu d. B. au facutu quasi o legatura de cortesire si ca amu fostu sedusi de dlu B., cá la postululu de presiedinte la sedri'a orfanale se ne damu voturile nóstre pentru generele acestuia. Nu „Naseudenii“ cu d. B. au inchiaiatu „pactulu“, ci tramisii „Naseudeniloru“ dimpreuna cu d. Vrasmasiu si Lic'a l'au inchiaiatu in numele romaniloru cu sasi. La postululu de presiedinte noi „Naseudenii“ si alti membri rom. independenti si carora le place a tiené la parola, amu votatu pentru acelu candidat, pe carele ni la desemnatu dlu dr. F., presiedintele conferintiiei sasesci. Ca fratii sasi la doue posturi n'au mersu cu noi, se le fia de bine. Dlu Lic'a inse prin spressionile de „sedusi“ si „legatura quasi de cortesire“ n'a avutu altu scopu, decatu a defaimá pe Naseudenii. Der' pentru-ce óre dlu Lic'a, dreptulu si loialulu advocatu, a utatu se amintésca in corespondenti'a s'a, ca ds'a si ómenii dsale au votatu pentru generele dlu vice-comite? si ca între ómenii dsale au fostu majoritatea deregatori, aspiranti la functiuni, între cari si dlu M., pacalitu dupa aceea de sasi si de dlu Lic'a si notari? Óre pe care parte se póte presupune mai mare taria de caracteru si mai multa independintia? pe partea acelora, cari au votatu pentru generele lui B., altu-cumu barbatu calificatu, dupacumu marturisesce insusi dlu Lic'a, séu cari 'si dederu voturile pentru generele dlu vice-comite?

3. Dlu Lic'a retacesce si-si contradice in modulu celu mai batatoriu la ochi, candu afirma: a) ca in urm'a întielegerei s'a scrisu concursu si ca lucrulu a remasu in manile comisiunei candidatorie; b) ca comisiunea candidatoria si-a facutu detoriint'a cu sinceritate si ca pe bas'a documenteloru, ce li-au produsu concurrentiá, a apretiuutu d'insa, ca pe carele ce funcțiune se candideze, in urma ca dlu Publiu ceupa focu din motivu, cá la unele functiuni nu s'au alesu individii, pe cari ii voira dsa si consoții dsale.

Nu in urm'a întielegerei s'a scrisu concursu, ci in urm'a ordinatiunei ministrulu de interne; întielegerea romaniloru cu sasi nu avea a face nimic cu comisiunea candidatoria. Intielegerea efectuata privieá alegerea acelu persóna puse in candidatiune, pe cari le voru desemná români si sasi pentru posturile menite unora si altora. — Comisiunea candidatoria si-a facutu detoriint'a . . . dice dlu Lic'a. Asia s'a si cuvenitu. Ce a facutu si ce a doritu „clie'a“ Naseudeniloru? Va fi consultu, cá mai antai se apretiuimu acést'a „cliea“ atatu dupa insemnatarea s'a numerica catu si dupa valóre s'a morale. Din numerulu membriloru români de 46 — lasandu la o parte pe ambii candidati la postululu de jude procesuale in Naseudu — au participatu vre-o 38 insi. Pentru dlu Muresianu au fostu la totu casulu 23—24 insi, ér' restulu pentru dlu Rusu, între cei din urma vre-o 7—8 deregatori si notari comunali, cari firesce nu poteau se voteze decatu pentru acela, pe langa carele au fostu d. vice-comite si d. protonotariu (romanu). Intre cei 23—24 aflamu 1 jude reg., 4 preoti-protopopi, 6—7 profesori gimn., 5 inventatori dela scóle normale si triviali, 1 doctoru in medicina, 1 magistru postale, 1 forestieru, 2 amploiati dela administratiunea fonduriloru scol. grantiaresei si 2 economi.

„Clie'a“ astfelu compusa n'a facutu alt'a decatu si-a desemnatu pentru posturile ocupande prin români pe barbati cei mai calificati, deci si pentru postululu de jude procesuale in cerculu Naseudulu a doritu se se aléga acea persóna, pe carea in sa-si comisiunea candidatoria a candidatatu o, pe bas'a documenteloru produse, primo loco. Cumu

ca candidatulu „Naseudeniloru“ este superioru candidatulu „romaniloru“ dlu Lic'a, va recunósce si însu-si dsa — atat'a simtiu de dreptate a-si cutesá a-i atribui. — Dér' firesce dlu Lic'a, candu vorbesce, pune pretiu pe documente, ér' candu lucra, lucra din simpatia séu antipathia si apoi totusiu nu se sfiesce a dice: ca din convingere curata n'a votatu pre candidatiu propusi de clie'a din Naseudu. Asia déra aceea, cari au propusu de candidatulu la postululu de jude procesuale in Naseudu, pe acelu barbatu, carele este mai calificatu pentru ori si care postu de capetenia de catu veri si care dintre cei alesi, fia romanu fia sasu, n'au votatu din convingere curata si sunt timbrati de „cliea“? Er' aceea — între cari majoritatea deregatori si notari comunali — cari au votatu pentru candidatulu dlu Lic'a, au lucratu din convingere curata?

Pe „Naseudenii“ i-a indemnatu motive tari si curate a candidá pe dlu Muresianu si nu pe dlu Rusu: Nu ar' fi bine inse a insira acuma unele din acele motive. De cumva dlu Lic'a ar' fi barbatu seriousu si iubitoriu de judecata drépta, ar' fi trebuitu se cunósca, inainte de a invinui, pe care parte este adevérata reprezentantia a poporulu; dér' a pretinde asia-ceva dela dlu Lic'a ar' insemná a pretinde dela unulu lipsitu de vedere, cá se védia, séu dela surdu, cá se audia. . .

Const. Moisilu.

Bai'a de Crisiu, la 31 Martiu 1878.

In 24 Martiu a. c. conformu provocarei preotulu gr.-cath. localu furam avisati, cumea in diu'a urmatoria (25 Mart.) la órele 10 antemeridiane se va celebrá unu parastasu pentru tatalu Maiestatei Sale, Archiducele Franciscu Carolu. La tempulu indicatu dandu clopotele semnalulu indatinatu se presentá in bisericu mai antaiu garnison'a militaria stationata aici, corpulu de oficieri sub conducerea dlu majoru Rudolf de Schönermarck, toti in vestminte de serbatória. Comisiunea assentatória, care chiaru pe acestu tempu se aflá aici in frunte cu dlu vice-comite alu Uniadorei Colomanu Baresai, dnii Kürtyi majoru de honved, Russu capit. de linia si atasiatii acestor'a precumu si tóte autoritatile civile de aici si-o multime de poporu de tóte confessiunile, asia, incatu cu totu dreptulu se póte afirmá, ca de sute de ani, de candu existe acést'a casa santa, n'a cuprinsu in sinulu seu atata lume. Dupace se efectui cu mare pompa acést'a trista solemnitate intregulu corpu de oficieri se duse la locuint'a preotulu celebrante spre a-i esprimá multumita pentru actulu indeplinitu. Aci dimpreuna cu dd. oficieri ne inpartasiram din coliv'a adusa conformu ritulu orientatu in memori'a marelui defunctu.

In Novembre anulu trecut totu acestu d. preotu celebrase unu Parastasu pentru memori'a marelui barbatu Alesandru odinora Papiu Illarianu, dupacumu se si publicase totu in acestu diuaru. Si se vedi ce urmari triste a avutu acést'a celebrare pentru respectivulu preotu. Trebuie se permitu, ca déca sunt bine informatu, acestu d. preotu a fostu in curtea episcopesca de Lugosiu cá Archivariu, de unde in Iuniu 1873 fu transpusu la Bai'a de Crisiu, cá preotu pe langa unu salariu anualu, pana la sistemizarea parochiei, de 300 fl. v. a. Pana ce a fostu episcopulu Olteanu la Lugosiu i s'a datu resp. preotu salariulu regulatu, transpusu fiindu inse la Oradea, cele 300 fl. v. a. au remasu numai pe chartia. Din asta cauza in Augustu 1874 barbati maranimosi fața cu preotulu lor, neavendu altu modu de alu ajutá, i-au datu locu, in cancelari'a fostulu tribunalu reg., cá atunci, candu impregiurari i voru permite, prin scrisu se-si póta agonisi o remuneratiune de 1 fl. pe di, la ceea ce nici chiaru ordinariatulu respectivu nu s'a opusu, ba dupacumu am cetitu, acelasu concede preotulu seu, cá pe ori-ce cale onesta se-si póta assecura subsistenti'a.

Si nu fora de cuventu. De óra-ce chiaru pe acelu tempu, pe candu se intemplá si celebrarea parastasulu din cestiune, curgeau luptele la Plevi'a si asia mamelucii nostri maghiari, cari-su denuntianti de profesiune, vedindu n'au voitu se védia si audiendu n'au vrutu se întieléga, dicundu, cumea, nu pentru Al. Papiu Illarianu, ci pentru invingerile reportate de russi asupra turciloru (cá filorusu) a celebratu preotulu din cestiune unu Tedeum, dupacumu se póte ceti mai pe largu in diurnalulu „Hunyad“ Nr. 30 cr. 1877. Caus'a ajunse la ministru de unde a mersu la presiedintele tribunalulu si de aci la judele reg. din locu, care conformu instructiunei primite, prin scrisórea s'a din 26 Novembre 1877 Nr. 423 — 'lu si lipsi

